

ger. Han begyndte med at udtale, at han forstod ikke noget af det hele, det var ham saa dunkelt og taaget, men han gav tillige et levende Vidnesbyrd om, hvad Selvundervisning kan udrette, thi i Løbet af sin Udvikling, af sin Tale, blev han saa klog og inde i Forholdene, at jeg vil sige, at han vidste meget, meget mere end jeg, saa at jeg næsten kunde ønske at komme til at gaa i Skole hos det ærede Medlem og der faa nogle Oplysninger for Fremtiden. Men imidlertid, naar det ærede Medlem og forskellige af hans Meningsfæller ere komne med den Udtalelse, at de vilde undlade at stemme for denne Lov, som de skildre som noget saa forfærdeligt, som noget, der kunde have saa rædsomme Følger osv., saa forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem ikke stemmer imod den; det vilde dog virkelig være det naturligte, at de saaledes tilkendegive deres Stilling til de Bestræbelser, vi her have for at gennemføre et saa omfattende Lovforslag. Men maaske ønske de Herrer ikke at tilkendegive denne deres Stilling. Ja, jeg skal da kun give dem den Attest, at de ved denne Lejlighed som ved tidligere have gjort deres bedste Glid for at forhindre Sagens Gennemførelse.

Clausen: Jeg tror, at jeg kommer til at begynde, hvor den ærede sidste Taler slap. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) ofrede min Stilling en særlig Opmærksomhed, og det smigrer mig, at han har optret mine Udtalelser foreleden Dag en saadan Opmærksomhed. Jeg skal ogsaa smigre det ærede Medlem med, at jeg ogsaa altid hører ham med stor Opmærksomhed. Den lette Konversationsstone, i hvilken han forstaaer at fremsætte sine Tanker, har altid en saadan bestikkende Form, at man ikke godt kan lade være med at høre paa det ærede Medlem. Tankernes Rigdom staaer værdigt ved Siden af Ordernes Rigdom, kun er Forbindelsen mellem dem ikke altid ganske korrekt. Hvis det ærede Medlems Opfattelse var noget mere korrekt, vilde det ærede Medlem næsten være uimodstaaelig her i Tinget, men i Henseende til Tankeforbindelse og korrekt Opfattelse lader det ærede Medlem somme Tider ikke saa lidet tilbage at ønske. Det forbauser mig ogsaa, at det ærede Medlem har opfattet mine Udtalelser i Dag, som om jeg har frafaldet alt, hvad jeg har sagt foreleden Dag, det forbauser mig meget, at det ærede Medlem kunde komme til en saadan Opfattelse. Jeg gjorde under 2den Behandling visse Betæneligheder gældende ved det foreliggende Lovforslag. Tinget viste ved sin Afstemning, at det ikke gik ind paa

mine Betæneligheder, og da jeg ikke har gentaget dem, skal det nu sige, at nu har jeg fuldstændig svinget om! Nej, det vil kun sige det, at jeg ikke som saa mange andre ønsker til enhver Tid at føre op med de samme Tanker og gentage mig selv. Jeg vil haabe, at det er almindelig bekendt, at naar jeg har indtaget en Stilling her i Tinget, hører jeg ikke til dem, der svinge herfra og dertil. Jeg har ikke taget et eneste Ord tilbage af, hvad jeg saade foreleden, men nu stiller et Endringsforslag op, der ligger hele Forseelsen, der ligger Hundten begravet, og saa har jeg dog stillet et Endringsforslag netop paa det Punkt, jeg har kritiseret. Det forunder mig nu, at det ærede Medlem, som efter hele sin Betragtning er enig i de Bemærkninger, jeg foreleden fremsatte, ikke har haaret sig ad som jeg og stillet Endringsforslag paa de Punkter, hvor han føler sig brøstholden. Jeg har ventet mig Endringsforslag fra ærede Medlemmer rundt om i Salen, og det ærede Medlem fra Ringbøbing (S. C. Christensen) og andre ærede Medlemmer have dog ogsaa turdet genoptage deres Stilling fra forrige Behandling, men det ærede Medlem fra Langeland — ja, han kan kun kritisere, men stille noget op, som kunde forbedre det, han kritiserer, nej, det gør han ikke. Det ærede Medlems Stilling er den, at han nok vil bryde ned, men ikke vil være med til at bygge op. Jeg mener, at naar man staaer og kritiserer en Ting, gælder det ogsaa om at kunne paavise, hvorledes det Lovforslag, man har staaet og kritiseret, kan forbedres paa et eller andet Punkt. Jeg har paa et enkelt Punkt villet yde mit Bidrag til dette Lovforslags Forbedring, og jeg vilde blot ønske, at det ærede Medlem, der er saa kritisk anlagt lige over for Lovforslagets Svagheder, ligesom jeg var foreleden Dag og ogsaa fremdeles er, vilde have haaret sig ad ligesom jeg; maaske vi da kunde have sendt Lovforslaget op til Landstinget paa en saadan Maade, at vi alle kunde have været rigtig glade ved det. Jeg synes, at der hos det ærede Medlem mangler noget i korrekt Tankeforbindelse af, hvad han hører; hans Øjne til at fremsætte sine Tanker i Ord er saa stor, at den er bestikkende, som jeg har sagt, man føler sig saa tiltalt af, at høre derpaa, men hvad han siger, holder ikke stik. Jeg haaber dermed at have forsvaret min Stilling i Retning af at kunne stille et Endringsforslag til denne Lov, som jeg i mange Henseender har kritiseret, men jeg har i øvrigt ikke taget et eneste Ord tilbage af, hvad jeg har sagt, og hvorledes min Afstemning